

กองกำลังร่วมของสหรัฐอเมริกา
กับโดเมนในการทำสงคราม

America's Joint Force
and the Domains of Warfare

โดย

James Jay Carafano, PhD

สำนักงานยุทธศาสตร์และหลักนิยามกองทัพอากาศ (เพื่อพลาง)

น.อ.พงษ์ภูเมศ หนูนิล

ผู้แปล

ที่มา https://www.cgai.ca/championing_the_joint_force

กองกำลังร่วมของสหรัฐอเมริกากับโดเมนในการทำสงคราม

James Jay Carafano, PhD

คำว่า “joint” เป็นศัพท์ทางทหารที่ปรากฏอยู่ในพจนานุกรมของสหรัฐอเมริกามาหลายทศวรรษ แม้ความหมายของคำนี้อาจยังไม่เปลี่ยน แต่ความสำคัญสำหรับกองทัพอเมริกันแล้ว มันกำลังเปลี่ยนไป

บทความเกี่ยวกับมิติของการทำสงครามในเอกสารดัชนีชี้วัดความเข้มแข็งทางทหารของสหรัฐฯ ฉบับนี้ สะท้อนให้เห็นถึงพลวัตสำคัญที่ส่งผลต่อการคิดที่ว่า ควรใช้กำลังทหารอย่างไร? อิทธิพลในสงครามไม่ได้มาจากการมีอิทธิพลอยู่เหนือโดเมนเดียว เป้าหมายของการรวบรวมในอนาคตอยู่ที่การสร้างความมั่นใจว่ากองทัพสหรัฐฯ จะยังคงรักษาความสามารถในการปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกโดเมนภายในยุทธบริเวน (พื้นดิน ทะเล อากาศ ใต้ทะเล ห้วงไซเบอร์ และอวกาศ) และเพื่อแสวงหาประโยชน์จากความสามารถในการใช้ความได้เปรียบในโดเมนหนึ่ง สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิบัติในโดเมนอื่น สำหรับสหรัฐฯ การมีความสามารถในการตรวจสอบฝ่ายตรงข้าม

หรือริเริ่มได้ในทุกโดเมนจะเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความได้เปรียบต่อความขัดแย้งในอนาคต

มิติของสงคราม

หนึ่งในความจริงอันยิ่งใหญ่ของสงครามถูกชี้ให้เห็นโดยนักประวัติศาสตร์ทางทหารชาวอังกฤษ B.H. Liddell Hart ที่กล่าวว่า “เป้าหมายที่แท้จริงในสงคราม คือความคิดของผู้บัญชาการของศัตรู ไม่ใช่จำนวนศพของกองกำลังของเขา” คำพูดนี้สัมผัสถึงแก่นแท้ความเข้าใจธรรมชาติของการทำสงคราม สงครามคือการแข่งขัน เป็นการแข่งขันระหว่างคู่ขัดแย้ง ซึ่งก็คือการปฏิบัติของฝ่ายหนึ่งและการตอบโต้การปฏิบัติของอีกฝ่ายหนึ่งที่ยุติหรือเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับตัวแทนของทั้งสองฝ่าย และการแข่งขันนี้จะครอบคลุมในโดเมนที่คู่ขัดแย้งแต่ละรายสามารถเข้าถึงได้ ซึ่งคือ ทางบก ทางทะเล ทางอากาศ อวกาศ และห้วงไซเบอร์ การมีอำนาจเหนือกว่าในสงครามนั้นไม่ใช่การครอบครองโดเมน แต่มันคือการมีอำนาจในการครอบงำศัตรู

ในความขัดแย้งร่วมสมัย ขณะที่คู่ขัดแย้งสามารถเข้าถึงทุกโดเมนของการทำสงครามได้มากขึ้น จึงมีแนวโน้มที่ฝ่ายตรงข้ามจะพยายามชดเชยการครอบงำของคู่แข่งในโดเมนหนึ่งด้วยการแสดงความก้าวร้าวมากขึ้นในพื้นที่อื่น ในขณะที่ผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ เช่น ISIS ได้สูญเสียพื้นที่ทางกายภาพในตะวันออกกลาง พวกเขาได้เพิ่มการปฏิบัติการทางไซเบอร์เป็นสองเท่าเพื่อต่อสู้กับชาติตะวันตก หรือกล่าวอีกทางหนึ่ง คู่ขัดแย้งอาจเพิ่มความพยายามเป็นสองเท่าที่จะเอาชนะความสามารถของฝ่ายตรงข้ามเพื่อครอบงำพวกเขาในโดเมนเฉพาะโดเมนหนึ่ง สิ่งนี้ได้กลายเป็นคุณลักษณะหนึ่งของยุทธศาสตร์ทหารของจีน ซึ่งพยายามป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามมีข้อได้เปรียบในปฏิบัติการทางอวกาศ ทางอากาศ ทางทะเล และไซเบอร์ ในยุทธบริเวณด้านเอเชีย-แปซิฟิก

ดังนั้น การครอบงำในโดเมนหนึ่งหรือหลายโดเมนจึงมีความสำคัญ แต่การจะครอบงำศัตรูได้ ต้องใช้ความสามารถในการอำนวยการยุทธ์ได้มากกว่าหนึ่งโดเมนในแต่ละครั้ง เพื่อสลับเปลี่ยนไปมาระหว่างโดเมนเหล่านั้น นั่นหมายถึงการปฏิบัติในโดเมนหนึ่งเพื่อให้ส่งผลกระทบต่ออีกโดเมนนั้นสำคัญยิ่งกว่า

หลายหน่วยของกองทัพสหรัฐฯ ปฏิบัติการข้ามโดเมนมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ละเหล่าทัพมีความเชี่ยวชาญในโดเมนหนึ่ง แต่มีการแสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในหน่วยอื่น และ/หรือ อาศัยเหล่าทัพอื่น ๆ เพื่อสร้างโอกาสในการแสวงประโยชน์และป้องกันไม่ให้ศัตรูใช้โดเมนใด ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ของตน ไม่มีเหล่าทัพใดที่รับผิดชอบปฏิบัติการทางทหารในโดเมนหนึ่ง ๆ ตัวอย่างเช่น แต่ละเหล่าทัพที่สวมเครื่องแบบไม่เหมือนกัน ต่างใช้งานห้วงไซเบอร์, ทุกภารกิจขึ้นอยู่กับปฏิบัติการทางอวกาศ, กำลังจากฐานทัพบนบกสามารถส่งผลกระทบต่อปฏิบัติการในทะเล, กำลังทางเรือสามารถมีอิทธิพลต่อการรบทางบก, ปฏิบัติการทางอากาศมักส่งผลกระทบต่อหลายโดเมน เป็นต้น

ธรรมชาติของการทำสงครามร่วมสมัย ได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่กองทัพจัดการกับความร่วมมือในปัจจุบันและอนาคต

ได้อย่างไร อีกทั้งวิวัฒนาการของกองกำลังร่วมและวิธีคิดของกองทัพสหรัฐฯ เกี่ยวกับการอำนวยการยุทธ์ร่วมมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญเพื่อผู้นำประเทศได้เข้าใจถึงความเข้มแข็งทางทหารและอรรถประโยชน์สำหรับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ

วิวัฒนาการของแนวคิดปฏิบัติการร่วม

สำหรับเพนตากอน “joint” “คือ กิจกรรม ปฏิบัติการ องค์กร ฯลฯ ซึ่งประกอบด้วยทหารตั้งแต่สองเหล่าทัพขึ้นไปมีส่วนร่วม” ในกรณีของสหรัฐฯ นั้นหมายถึง กองทัพบก กองทัพอากาศ และกองทัพเรือ (รวมนาวิกโยธิน) ส่วนหน่วยรักษาชายฝั่งสหรัฐฯ เมื่อปฏิบัติการร่วมด้วยก็อาจถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองกำลังร่วม กองกำลังปฏิบัติการพิเศษของสหรัฐฯ (เช่น ซีล และแรงเฮอร์) ซึ่งเป็นของเหล่าทัพ เมื่อปฏิบัติการข้ามเหล่าทัพหรือปฏิบัติการกับกองกำลังทั่วไป (เช่น กองพลทหารบก) พวกเขาก็กำลังปฏิบัติการร่วมเช่นกัน

ความชื่นชมต่อความร่วมมือของกองทัพสหรัฐฯ สร้างขึ้นจากความเข้าใจทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการทำสงครามของตะวันตกรวมทั้งประสบการณ์ร่วมสมัยของตน ขณะที่ปฏิบัติการร่วมซึ่งก็คือความร่วมมือในการใช้กองกำลังที่ปฏิบัติงานในโดเมนของตน อาจยังมีประสบการณ์ไม่โชกโชนเท่าตัวสงครามเอง แต่ก็มีหลายสิ่งที่เกิดขึ้นในสงครามยุคโบราณ ที่กล่าวถึงบ่อย ๆ คือประวัติความเป็นมาของสงครามเพโลพอนนีเซียน การต่อสู้ที่ยาวนานหลายทศวรรษระหว่างพันธมิตรที่นำโดยเอเธนส์ นครรัฐกรีก (ส่วนใหญ่เป็นอำนาจทางเรือ) กับสปาร์ตา (อำนาจทางบกที่โดดเด่น) การดำเนินการของทั้งสองฝ่ายก็คือปฏิบัติการร่วม

เอเธนส์และสปาร์ตา ตัวอย่างที่มักกล่าวถึง เป็นการแนะนำให้เห็นปฏิบัติการร่วมของโลกยุคโบราณ คือการต่อสู้ทางบก-ทะเล ในซิซิลีตั้งแต่ 415 ถึง 413 ปีก่อนคริสตกาล กองกำลังของเอเธนส์ถูกส่งไปเพื่อรักษาความปลอดภัยของเกาะยุทธศาสตร์นอกชายฝั่งอิตาลี ซึ่งผู้นำบางคนอ้างว่าจะทำให้เกิดข้อได้เปรียบเด็ดขาดในการทำสงครามกับสปาร์ตา

กองกำลังของเอเธนส์เป็นกองกำลังร่วมประกอบด้วยกองกำลังทางเรือประมาณ 100 triremes (เรือรบกรีกโบราณหรือเรือรบที่ใช้การพาย); เรือขนส่งและเรือบรรทุกสินค้าจำนวนมาก ทหารราบเดินเท้าพร้อมอาวุธ มากกว่า 5,000 นาย รวมถึงพลธนูและสลิงที่สามารถปฏิบัติการภาคพื้นดินได้

เมื่อสถาปนาตัวเองในซีซิลีแล้ว ชาวเอเธนส์ยังคงค่อนข้างเชื่องช้ามากเพื่อก้าวไปสู่เป้าหมายหลัก นั่นคือเมืองซีราคิวส์ สิ่งนี้ทำให้ชาวสปาร์ตันมีเวลาส่งกำลังเสริมไปช่วยพันธมิตรชาวซีราคิวส์ ชาวเอเธนส์แพ้การต่อสู้ทางบกต่อกองกำลังร่วมที่เหนือกว่าของสปาร์ตาและซีราคิวส์ เมื่อพวกเขาพยายามที่จะถอนตัวออกจากทะเล ชาวสปาร์ตันซึ่งได้มีการพัฒนากองทัพเรือของตน ได้สกัดกั้นกองเรือที่กำลังล่าถอย และนั่นเป็นการเอาชนะชาวเอเธนส์ในการสู้รบทางทะเลครั้งใหญ่

การใช้ทรัพยากรทางเรือของเอเธนส์เพื่อดำเนินกลยุทธ์ของหน่วยภาคพื้นให้อยู่ในตำแหน่งที่ได้เปรียบ เป็นการฝึกที่คลาสสิกในปฏิบัติการร่วม ด้วยการใช้กองกำลังที่ดำเนินการในโดเมนหนึ่งสร้างความได้เปรียบให้กองกำลังที่ปฏิบัติการในอีกโดเมนหนึ่ง แต่การประสานงานระหว่างกองกำลังที่แตกต่างกันและปฏิบัติการในโดเมนอื่น ๆ นั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อน การสั่งการและควบคุมที่มีประสิทธิภาพของกองกำลังเอเธนส์พังทลายลง เกิดช่องโหว่ให้ชาวสปาร์ตันโจมตีตอบโต้ได้ ในแง่นี้ ตัวของปฏิบัติการแสดงให้เห็นทั้งข้อดีที่เป็นไปได้และข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้กองกำลังร่วมในการสู้รบ

ปฏิบัติการร่วม โดยทั่วไปแล้วเป็นความร่วมมือระหว่างกำลังทางบกและทางทะเล เป็นลักษณะของการทำสงครามของซีกโลกตะวันตกตลอดหลายยุคหลายสมัย ประวัติศาสตร์ทหารของสหรัฐฯ ยังรวมถึงตัวอย่างของปฏิบัติการร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความพ่ายแพ้ของอังกฤษที่ยอร์กทาวน์ในปี 1781 และการล้อมโจมตีวิกส์เบิร์กในปี 1863

Yorktown การปิดล้อมยอร์กทาวน์รวมปฏิบัติการร่วมและผสม (ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับกองกำลังมากกว่าหนึ่งชาติ) หลังจากการสู้รบอย่างหนักหน่วงในเวอร์จิเนีย กองกำลังของอังกฤษก็ถอนกำลังไปที่คาบสมุทรยอร์กทาวน์เพื่อ

เพิ่มเติมอาวุธและฟื้นฟูกำลังใหม่ โดยได้รับการสนับสนุนและคุ้มครองจากกองทัพเรืออังกฤษ ในขณะที่กองทัพฝ่ายตรงข้ามบนภาคพื้นทวีปเคลื่อนตัวเดินทางจากนิวยอร์กไปยังภูมิภาค Tidewater ในอ่าว Chesapeake เพื่อปิดล้อมอังกฤษทางบก โดยมีกองเรือฝรั่งเศสสกัดกั้นและทำลายกำลังเสริมที่ส่งไปช่วยอังกฤษ ณ Yorktown ทางทะเล ขณะที่กองทัพภาคพื้นทวีปปิดล้อมกองกำลังรักษาการณ์ทางบก กองทัพเรือฝรั่งเศสได้ปิดล้อมเมือง Yorktown ทางทะเล กดดันด้วยการรุกคืบของกองกำลังผสม อเมริกัน-ฝรั่งเศส เพื่อตัดขาดจากการเสริมกำลังและสนับสนุน อังกฤษจึงยอมจำนน นั่นเป็นความพ่ายแพ้ทางทหารขั้นหายนະที่นำไปสู่การยุติสงครามและการรักษาเอกราชของอเมริกา

นโปเลียนในอียิปต์ การต่อสู้ในปฏิวัติอเมริกาได้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงจากการทำสงครามยุคใหม่ช่วงต้นไปสู่ยุคนโปเลียน เห็นถึงนวัตกรรมที่สำคัญในสงครามทางบกและทางทะเลด้าน เทคโนโลยี ยุทธวิธี และการส่งกำลังบำรุง แนวคิดของปฏิบัติการร่วม เช่น การที่นโปเลียนยกเลิกการบุกอียิปต์ในปี ค.ศ.1798 ที่ซึ่งว่าที่จักรพรรดิได้ส่งกองทัพกว่า 30,000 นายทางทะเลเพียงเพื่อจะได้เห็นอย่างละเอียดว่าท้ายที่สุดแล้วกองกำลังจะถูกตัดขาดและพ่ายแพ้ ดูไปแล้วไม่แตกต่างจากปฏิบัติการร่วมในหลายทศวรรษที่ผ่านมา

ในหลาย ๆ ด้าน สงครามกลางเมืองอเมริกายังคงดำเนินต่อไปตามแนวปฏิบัติและยุทธวิธีของยุคนโปเลียน ประเด็นหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วคือการอำนวยความสะดวกซึ่งชี้ให้เห็นถึงสัญญาณที่เป็นไปได้ในการประสานปฏิบัติการทางบกและทางทะเลเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งมีแนวปฏิบัติที่เกิดขึ้นอย่างเต็มที่ช่วงสงครามโลกครั้งที่ใหญ่ ทั้งสองครั้งในศตวรรษที่ 20

Vicksburg การต่อสู้ที่ชัดเจนมากที่สุดคือการปิดล้อมวิกส์เบิร์ก กำลังร่วมบก-ทะเลร่วมกันโดดเดี่ยวและลดจุดแข็งของฝ่าย Confederate ที่วิกส์เบิร์ก รัฐมิสซิสซิปปี ชัยชนะทำให้ฝ่าย Union สามารถควบคุมแม่น้ำมิสซิสซิปปี แยกฝ่าย Confederate ออกเป็นสองส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ การรบ

ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น เรือหุ้มเกราะ และปืนใหญ่ แต่ปฏิบัติการของ Union แสดงให้เห็นถึงการประสาน สิ่งการ และควบคุม กองกำลังร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ นายพล Ulysses Grant ประสบความสำเร็จ ขณะที่เอเธนส์และนโปเลียนล้มเหลว

ตลอดวิวัฒนาการของสงครามในยุคสมัยใหม่ตอนต้น และยุคนโปเลียนรวมทั้งในยุคปัจจุบัน ปฏิบัติการร่วมยังคงถูกมองว่าเป็นเรื่องของการฝึกฝน ไม่ค่อยเน้นเรื่องการพัฒนาหลักนิยม ยุทธวิธี การฝึกอบรม หรือการพัฒนากองกำลัง แม้แต่ปฏิบัติการร่วมขนาดใหญ่ เช่น การรบที่ Gallipoli ในปี 1915–1916 ช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ก็เตรียมการไม่ดี

กาลลิโปลี ในขณะที่สงครามตรงแนวรบด้านตะวันตกของยุโรปหยุดนิ่งอยู่กับสนามเพลาะ ปฏิบัติการในดาร์ดาแนลมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้จักรวรรดิออตโตมันออกจากสงครามโดยใช้กลยุทธ์ที่รวดเร็วซึ่งสามารถบรรลุได้ด้วยปฏิบัติการร่วม กองกำลังฝ่ายสัมพันธมิตรที่นำโดยอังกฤษย้ายไปเพื่อยึดเมือง Gallipoli ซึ่งเป็นคาบสมุทรสำคัญทางยุทธศาสตร์ที่ควบคุมการเข้าถึงทะเลดำจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียน แต่ปฏิบัติการยึดเยื่อและได้รับผลกระทบจากความล่าช้าหลายครั้ง ทำให้ฝ่ายเติร์กมีเวลาในการเคลื่อนย้ายกำลังที่เพียงพอสำหรับการป้องกันเข้าประจำที่ หลังจากนั้นการต่อสู้ก็กลายเป็นอีกสงครามสนามเพลาะซึ่งในไม่ช้าก็เป็นทางตันเช่นเดียวกับแนวรบด้านตะวันตก แม้ว่าฝ่ายสัมพันธมิตรจะมีเครื่องมือในการขนส่งกองกำลังทางบกโดยทางทะเลรวมทั้งสนับสนุนการใช้กำลังได้จากทะเล และมีความสุขกับการใช้ทะเลโดยไม่มีข้อโต้แย้ง แต่ความล้มเหลวในการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วเด็ดขาด และปราศจากรูปแบบที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีได้ยกข้อโต้แย้งที่สำคัญทั้งหมดให้กับฝ่ายเติร์กผู้ซึ่งใช้การควบคุมดินแดนของตนให้เกิดผลกระทบได้มากกว่า

สงครามโลกครั้งที่สอง ยุคใหม่ของสงครามมาถึงในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อปฏิบัติการในพื้นที่การรบหลายยุทธบริเวณจำเป็นต้องใช้การบูรณาการของกำลังทางบก ทะเล และอากาศ ปฏิบัติการที่โดดเด่นที่สุดในพื้นที่การรบ

ภาคพื้นแปซิฟิกคือปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบกสนับสนุนการรบทางบกจากทะเล ซึ่งออกแบบมาสำหรับการยึดหัวหาดเพื่อขยายปฏิบัติการบนบกให้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีปฏิบัติการร่วมเป็นหลัก

ความก้าวหน้าอย่างมากในด้านกำลังทางอากาศช่วงทศวรรษที่ 1930 ได้เพิ่มมิติใหม่ให้กับสงคราม กองกำลังและสิ่งอุปกรณ์สามารถเคลื่อนย้ายได้ทางอากาศ ไม่ว่าจะเป็นอากาศ-พื้นดิน การแทรกซึมด้วยเครื่องร่อนหรือด้วยร่มชูชีพ นานุภาพยังสามารถให้การลาดตระเวนทางอากาศและสนับสนุนการยิงต่อกำลังทางบกและทางทะเล (การค้นหาเรือดำน้ำ และโจมตีทางอากาศต่อกองเรือฝ่ายตรงข้าม)

อีกแง่มุมที่ได้รับการกล่าวถึงบ้างแต่ก็เป็นเพียงเล็กน้อยของการทำสงครามร่วมคือมิติแม่เหล็กไฟฟ้า ตั้งแต่การสื่อสารทางวิทยุไปจนถึงการสกัดกั้น เรดาร์ และการรบกวนทางอิเล็กทรอนิกส์ กองกำลังต้องเรียนรู้วิธีปฏิบัติในมิติใหม่ของสงครามที่ไม่ได้ผ่านห้วงพื้นที่ทางภูมิศาสตร์และไม่ใช้ขอบเขตของเหล่าทัพใด ๆ นี่เป็นสัญญาณของเวลาที่จะมาถึงเนื่องจากเหล่าทัพทั้งหมดจะพบว่าตัวเองปฏิบัติการมากขึ้นในหลายโดเมน ซึ่งต้องอาศัยการประสานงานและลดความขัดแย้งในระดับที่ค่อนข้างสูง

เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของสงคราม หน่วยงานทางทหารได้พัฒนา ปฏิบัติการ หน่วยบัญชาการและควบคุม ยุทธโประกรณ์ หลักนิยม และการฝึกอบรม เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับปฏิบัติการร่วม ในขณะที่ปฏิบัติการทางทหารและการวางแผนการรบ คือปฏิบัติการร่วม แต่สำหรับปฏิบัติการทางทหารด้านอื่น ๆ อีกหลายด้านรวมถึง การศึกษา การข่าวกรอง และการส่งกำลังบำรุง มักทำเป็นกิจกรรมเฉพาะเหล่าทัพ หรือรวมกันอย่างหลวม ๆ

ยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง แม้หลังประสบการณ์สงครามโลกครั้งที่สอง ความคิดทางทหารก็ยังคงมุ่งเน้นไปที่การแข่งขันระหว่างโดเมนเพื่อครอบงำในการทำสงคราม รูปแบบคลาสสิกยังคงมีความสำคัญ กองทัพขึ้นชอบ Carl von Clausewitz นักทฤษฎีทางทหารชาวปรัสเซียซึ่งเน้น

งานเขียนของเขาเกี่ยวกับชัยชนะในการรบทางบก สำหรับ กองทัพเรือมี Alfred Thayer Mahan ที่จดจ่ออยู่กับการ ควบคุมทะเล และผู้ที่ชื่นชอบบนภาพหน้าใหม่อ้างถึง Giulio Douhet ซึ่งชูการได้รับชัยชนะผ่านนภาพ และ ด้วยการประดิษฐ์อาวุธนิวเคลียร์ นักยุทธศาสตร์อย่าง Bernard Brodie ได้เอ่ยอ้างถึงการครอบงำทางยุทธศาสตร์ ของอาวุธนิวเคลียร์

แม้จะมีความซุกของปฏิบัติการร่วมในช่วงสงครามโลก ครั้งที่สอง แต่กลับมีความพยายามจริง ๆ เพียงเล็กน้อยเพื่อ สร้างปฏิบัติการร่วม บัญญัติการปรับโครงสร้างองค์กรของ กระทรวงกลาโหมปี 1958 ภายใต้ประธานาธิบดี ดไวต์ เดวิด ไอเซนฮาวร์ โดยอาศัยประสบการณ์อันกว้างขวางของเขากับ ปฏิบัติการร่วมระหว่างสงครามในฐานะผู้บัญชาการทหาร สูงสุดของฝ่ายสัมพันธมิตรในยุโรป มีความพยายามอย่างมาก ในการจัดตั้งกองบัญชาการสำหรับกองกำลังร่วม แต่ยังมี ประเด็นแอบแฝงมากกว่านั้นเล็กน้อย

โกลด์วอเตอร์ - นิโคลส์ การขาดปฏิบัติการร่วมที่มี ประสิทธิภาพในระดับยุทธการเป็นหนึ่งในการวิพากษ์วิจารณ์ ที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมทางทหารของสหรัฐฯ ช่วงสงคราม เวียดนาม ปัญหานี้ได้รับการกล่าวถึงค่อนข้างมากในหนังสือ The Straw Giant ของ Arthur T. Hadley ในบรรดาการ ปฏิรูปจำนวนมากที่กำหนดโดยบัญญัติการปรับโครงสร้าง องค์กรของกระทรวงกลาโหม โกลด์วอเตอร์ - นิโคลส์ ปี 1986 เป็นความพยายามในการออกกฎหมายเพื่อสร้างความร่วมมือ ของเหล่าทัพ กฎหมายดังกล่าวได้กล่าวถึงแผนการจัดตั้ง กองบัญชาการรวม (ศูนย์บัญชาการและควบคุมกลางของ กองกำลังสหรัฐฯ); การศึกษา การพัฒนาผู้เชี่ยวชาญ และการฝึกอบรม; และการได้มาซึ่งระบบอาวุธ แพลตฟอร์ม และ ยุทโธปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น หลังจากโกลด์วอเตอร์ - นิโคลส์ ความร่วมมือจึงเน้นที่การบูรณาการเหล่าทัพทางทหารใน กิจกรรมป้องกันประเทศที่หลากหลายไม่ใช่เฉพาะการสู้รบ

ในกรณีของปฏิบัติการร่วม (ถูกเสนอโดยเจ้าหน้าที่ คณะกรรมาธิการทหารของวุฒิสภาซึ่งเป็นหัวหอกในการ

พยายามออกกฎหมายของโกลด์วอเตอร์ - นิโคลส์) เห็นได้ ชัดเจนจากการยกเลิกปฏิบัติการช่วยเหลือตัวประกันอิหร่าน (1980) ซึ่งนิยมเรียกว่าภัยพิบัติที่ Desert One ทุกเหล่าทัพ มีส่วนร่วมต่อความพยายามเฉพาะกิจเพื่อร่วมมือกัน ปฏิบัติการพิเศษในการช่วยเหลือพนักงานสถานทูตสหรัฐฯ ที่ ถูกจับเป็นตัวประกันในเตหะรานระหว่างปฏิวัติอิหร่าน แม้ จะเป็นปฏิบัติการร่วม แต่ก็ล้มเหลว

อย่างไรก็ตาม ความจริงแล้วข้อบกพร่องที่สำคัญที่สุด ของภารกิจไม่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในปฏิบัติการร่วม เฮลิคอปเตอร์ของนาวิกโยธินปฏิบัติงานในระยะทางเกือบ โกลด์วอเตอร์ของรศมีปฏิบัติการแล้ว เมื่อรวมกับโซครายและความ ผิดพลาดบางอย่างทางภาคพื้น จึงทำให้ภารกิจล้มเหลว อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เป็นหนึ่งในความล้มเหลวทั้งน้ำทิ้งและ น่าอับอาย อีกทั้งช่วยกระตุ้นการสนับสนุนกฎหมาย ซึ่งถูก ต่อต้านอย่างหนักจากเพนตากอนและเหล่าทัพ ที่มองว่า ปฏิบัติการร่วมเป็นเพียงการกำหนดความรับผิดชอบของพวกเขาในการบริหารจัดการและการใช้กำลังทหาร

แม้จะมีการคัดค้านจากเพนตากอน แต่ร่างกฎหมาย ดังกล่าวก็ผ่านและลงนามเป็นกฎหมาย ความพยายามนี้ ไกล่เคียงกับการเสริมกำลังป้องกันเรแกน ซึ่งเพิ่มขนาดของ กำลังทหารตลอดจนเงินทุนสำหรับปฏิบัติการและฝึกอบรม รวมทั้งพัฒนาแพลตฟอร์มทางทหารที่สำคัญให้ทันสมัยยิ่งขึ้น (เรือ เครื่องบิน และรถหุ้มเกราะ) ล้วนเต็มไปด้วยทรัพยากร ที่ตอบสนองต่อความท้าทาย และต้องปฏิบัติการร่วมตามที่ กำหนดโดย Goldwater - Nichols ซึ่งเหล่าทัพได้ตอบสนอง เป็นอย่างดี

โกลด์วอเตอร์ - นิโคลส์ ประสบความสำเร็จอย่างมากใน การจัดตั้งแนวทางการทำสงครามร่วม ตั้งแต่การศึกษา PME ไปจนถึงปฏิบัติการในสนาม กิจกรรมทางทหารของสหรัฐฯ ในปัจจุบันเป็นปฏิบัติการร่วม นอกจากนั้นแล้ว กองทัพ สหรัฐฯ ยังมีประสบการณ์การรบที่กว้างขวางมานานหลาย ทศวรรษในปฏิบัติการร่วมทั้งระดับยุทธการและยุทธวิธี ตลอดย่านความขัดแย้ง การบูรณาการร่วมประสบความสำเร็จ

อย่างมากจนเมื่อมีการเสนอแนะการปฏิรูปกลาโหมครั้งใหญ่ (เช่น Goldwater - Nichols II) ซึ่งแทบจะไม่ได้กล่าวถึงปฏิบัติการร่วมเลย

แน่นอนว่านวัตกรรมในปฏิบัติการร่วมไม่ได้ลบล้างข้อถกเถียงทางความคิดเกี่ยวกับมิติของสงครามที่ควรได้รับการพิจารณาว่าสำคัญที่สุด และเหล่าทัพใดจะมีอิทธิพลเหนือความขัดแย้งในอนาคต การอภิปรายได้รับการปรับปรุงใหม่หลังจากเกิดสงครามอ่าวครั้งแรก (1991) ผู้สนับสนุนกองทัพอากาศด้วยการแนะนำการใช้อาวุธที่มีความแม่นยำอย่างแพร่หลายถกเถียงกันอยู่ว่าปฏิบัติการทางทหารหลังสงครามเย็นจะถูกครอบงำโดยกำลังทางอากาศ วิสัยทัศน์นี้สะท้อนให้เห็นในการออกแบบสอบถามเกี่ยวกับกำลังทางอากาศในสงครามอ่าวที่สนับสนุนโดยกองทัพอากาศ ในทางตรงข้าม ประวัติศาสตร์อย่างเป็นทางการของกองทัพบกต่อชัยชนะเฉพาะอย่าง ยังโต้แย้งในเรื่องการกลับมามีอำนาจครอบงำของกำลังทางบก กองทัพเรือซึ่งมีบทบาททรงลงมาในความขัดแย้งมองไปไกลกว่าถึง “บทเรียน” ของสงครามเพื่อสร้างความมั่นคงของสหรัฐฯ ในโลกหลังสงครามเย็นที่จะได้รับการคุ้มครองด้วยการครอบงำทางทหารโดยมีทะเลเป็นศูนย์กลาง

การโต้แย้งถกเถียงครั้งใหม่ที่เกี่ยวกับการครอบงำโดเมนหลังจากสงครามอ่าว น่าจะเป็นภาพสะท้อนของการแข่งขันระหว่างเหล่าทัพด้านการป้องกันประเทศที่ยังไม่สมบูรณ์เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากเทคโนโลยีและแนวความคิดใหม่ในการสู้รบ หลังเกิดสงคราม เพนตากอนได้รับความทุกข์ทรมานจาก “การจ่ายค่าสันติภาพ” หลังการสิ้นสุดของสงครามเย็น ซึ่งเห็นได้จากกองกำลังและการใช้จ่ายทางทหารลดลงตลอดช่วงทศวรรษ 1990 เหล่าทัพทะเลาะกันบ่อยครั้งในเรื่องสัดส่วนงบประมาณที่ได้รับน้อยลงเรื่อย ๆ แต่ละเหล่าทัพโต้เถียงกันในประเด็นที่เหล่าทัพตนสามารถปฏิบัติการได้มากกว่าเนื่องจากความสามารถในการครอบครองห้วงพื้นที่การต่อสู้ในโดเมนของตน

แม้จะมีการแข่งขันทางปัญญาระหว่างเหล่าทัพขึ้นอีกแต่ในทางปฏิบัติ แนวโน้มไปสู่ความร่วมมือที่เพิ่มขึ้นในการพัฒนาและใช้กำลังยังคงดำเนินต่อไป มีข้อขัดแย้งมากมายในปฏิบัติการทางทหารในอัฟกานิสถานและอิรักหลังจากการโจมตีของผู้ก่อการร้ายเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 แต่ความสามารถในปฏิบัติการร่วมนั้นยังขาดอยู่หลายประเด็นที่นักวิจารณ์กล่าวถึง

อนาคตของปฏิบัติการร่วม

ในขณะที่นักปฏิรูปและนักทฤษฎีทางทหารบางคนยังคงเสนอวิธีการทำสงครามที่คาดการณ์ไว้เกี่ยวกับการครอบงำบางโดเมนเป็นการเฉพาะ ความคิดทางการทหารสมัยใหม่ส่วนใหญ่มองเห็นภาพปฏิบัติการในอนาคตที่ร่วมกันอย่างเป็นธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น สหรัฐฯ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา กองทัพบกและนาวิกโยธินได้พัฒนาแนวความคิดของการรบหลายโดเมน ซึ่งเป็นแนวคิดที่ว่าสหรัฐฯ ควรเตรียมพร้อมสำหรับการต่อสู้ในสภาพแวดล้อมที่มีการต่อสู้กันทุกโดเมน ไม่ว่าจะเป็นแนวความคิดของกองทัพบกหรือนาวิกโยธินที่มีประโยชน์ ยังคงเป็นหัวข้อของการถกเถียง (และในที่สุดจะได้รับการพิสูจน์ในการต่อสู้) แต่ที่สะท้อนความคิดหลักของกองทัพที่ว่า กองทัพสหรัฐฯ ต้องมีความเชี่ยวชาญความสามารถ และสมรรถนะ ที่จะปฏิบัติการได้ทุกโดเมนของการต่อสู้ในพื้นที่การรบและใช้ประโยชน์จากโดเมนเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าที่ศัตรูสามารถทำได้ การพัฒนาและคงไว้ซึ่งสมรรถนะดังกล่าวจะเป็นเป้าหมายหลักของปฏิบัติการร่วมในอนาคต

ตามตัวอย่างที่ผ่านมาชี้ให้เห็นถึงการรบหลายโดเมน (Multi-Domain Battle) อนาคตของปฏิบัติการร่วมจึงน่าจะมุ่งเน้นไปที่ความท้าทายในการใช้กองกำลังในสภาพแวดล้อมที่มีการต่อสู้หลายโดเมน การวางแผนสำหรับปฏิบัติการทางทหารอาจตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า สหรัฐฯ ไม่ได้มีความเหนือกว่า (ความได้เปรียบลดลง) ในหนึ่งหรือหลายโดเมนเหล่าทัพมีแนวโน้มมุ่งไปยังสิ่งที่พวกเขาสามารถมีส่วนร่วม

ปฏิบัติการในทุกมิติสงครามมากกว่าจะได้แย่งการมีส่วนร่วม
หนึ่งเดียวของความสามารถในโดเมนใด ๆ กองทัพสหรัฐฯ มี
แนวโน้มที่จะมองไปที่การผสมผสานระหว่าง การปฏิบัติ
เทคโนโลยี โครงสร้างกำลัง และขีดความสามารถในการ
บรรลุและรักษาความได้เปรียบการต่อสู้ในทุกมิติของสงคราม

สิ่งที่มีแนวโน้มเป็นไปได้คือ ด้านอื่น ๆ ของความร่วมมือ
ที่จะลดความสำคัญลงได้แก่ การส่งกำลังบำรุง โครงสร้าง
พื้นฐาน การศึกษา การวางแผน และการฝึกอบรม ทั้งหมด
นั้นจะกลายเป็นความร่วมมืออย่างเป็นธรรมชาติมากขึ้น
อนาคตของปฏิบัติการร่วมจะมุ่งเน้นไปที่การพึ่งพาระหว่าง
โดเมน รวมทั้งปฏิบัติการข้ามมิติและผลกระทบ

การอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับโดเมนอย่างละเอียดใน
เอกสารดัชนีชี้วัดความเข้มแข็งทางทหารของสหรัฐฯ ฉบับนี้
จะชี้ให้เห็นทั้งความท้าทายและโอกาสที่เกี่ยวข้องในการสร้าง
ความแข็งแกร่งทางทหารของสหรัฐฯ สำหรับการต่อสู้ครั้ง
ต่อไป สิ่งเหล่านี้มีตั้งแต่ทรัพยากรมนุษย์ไปจนถึงระบบการ
ต่อสู้ จากพันธมิตรไปจนถึงศัตรู ตั้งแต่การปรับปรุงเทคโนโลยี
ไปจนถึงนวัตกรรมทางปัญญา บทความนี้หยิบยกคำถามที่
สำคัญสำหรับอนาคตของแนวคิดกองกำลังร่วมและบทบาทใน
การปกป้องผลประโยชน์ที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา

เกี่ยวกับผู้เขียน

James Jay Carafano ผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงแห่งชาติและความท้าทายด้านนโยบาย
ต่างประเทศ เป็นรองประธานของ Heritage's Kathryn and Shelby Cullom Davis Institute for
National Security and Foreign Policy เขาเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ Hillsdale College และ
เป็นวิทยากรรับเชิญที่ National Defense University เคยดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่
โรงเรียนนายร้อยเวสต์พอยท์ และตำแหน่งผู้อำนวยการการศึกษาด้านการทหารที่ศูนย์ประวัติศาสตร์
การทหารของกองทัพบก นอกจากนี้เขายังเป็นศาสตราจารย์ด้านกองทัพเรือที่วิทยาลัยการทัพเรือ

เข้าถึงเอกสารต้นฉบับภาษาอังกฤษได้ที่ url

<https://www.heritage.org/military-strength-topical-essays/2018-essays/americas-joint-force-and-the-domains-warfare>

ที่มา: <https://groundedcuriosity.com/beyond-the-multi-domain-model/>